

TAMMI

PAULA NORONEN

TARJA KULHO
Lomille lompsis

TARJA KULHO

Lomille lompsis

© Paula Noronen ja Tammi 2021
Tammi on osa Werner Söderström Osakeyhtiötä
ISBN 978-952-04-2533-3
Painettu EU:ssa

Meiralle, Hertalle, Joelille ja Remulle

Mökkihakemus

Räkkärimarket-konserni

NIMI: Tarja Kulho

AIEMMAT MÖKKIVIIKOT: Tämä tieto varmaan näkyy siellä teidän tiedostoissa? Joka kesä vuodesta 1997 on mökki saatu, paitsi viime kesänä, kun Reijo ei muistanut postittaa hakemusta ajoissa. Korson postin ainoa jakelulaatikko oli kaadettu Vantaanjokeen ja se oli päätynyt Vihtiin saakka. Ehkä jakelulaatikot ovat kuin lohet, uivat vastavirtaan. Korson paikallispostin mukaan asialle ei voinut mitään ja on asiakkaan velvollisuus etsiä laatikko itse.

Soitin teille perään, mutta kukaan ei vastannut. Soitin radion luontoiltaan, mutta en päässyt läpi. Edelleni meni sekin rouva, joka soitti kun oli nähnyt yhden keitetyistä spageteistaan liikahtavan ja epäili, että pastan joukkoon oli soluttautunut mato. Vieläkin harmittaa koko selkkaus, mutta kuten isoäitini aina sanoi: "Elämä on suurimmaksi osaksi paskaa ja muukin aika on tuhnua."

TOIVE MÖKKIVIIKOSTA: Viikko ennen juhannusta tai viikko juhannuksen jälkeen. Viime vuonna, kun emme mökkiä saaneet, meidän oli Reijon kanssa tehtävä juhannuskokko vanhasta tuulipuvusta. Poltimme sen taloyhtiön pihassa. Kuului suhahdus ja takki oli tuhkaa muutamassa sekunnissa.

MÖKKIVIERAIDEN MÄÄRÄ: Minä, mies Reijo, poika Pyry ja tytär Ula. Eli neljä. Tai Pyry uhkasi kyllä jättää meidät keskenämme ja karata festivaaleille tyttöystävänsä Anniinan kanssa. En päästä. Lukitsen kerrostalomme kellariin, heitän paketin korpupuja perään ja kehotan juomaan vedet siitä katonrajassa menevästä putkesta, joka tuntuu olevan kesät talvet märkä. Jännä, että siitäkin on sanottu, mutta taloyhtiölle on tärkeämpää poistaa varastosta käyttämättömiä polkupyöriä. En oikeasti lukitse häntä sinne. Sidon patteriin kiinni. Vitsi vitsi. Vai oliko sittenkään?

KONSERNILLA ON HUOMATTAVASTI ENEMMÄN TYÖNTEKIJÖITÄ KUIN MÖKKEJÄ. PERUSTELKAA LYHYESTI, MIKSI JUURI TE TARVITSETTE TÄTÄ MÖKKIVIIKKOA: Minä ansaitseen mökin, koska olen uhrannut sieluni Korson Rökkärimarketille. Kun olen töissä kassalla elän ja hengitän Rökkärimarketin eteisen kumimatosta leijuvaa elähtänyttä koiranpaskan ja läikkyneen kahvin hajua. Hymyilen ja tervehdin vaikka selän väliluu olisi muljahtanut nilkkaan. En koskaan valita vaikka asiakas maksaisi kymmensenttisillä.

Työvuoroni jälkeen en jaksa kotona olla niin läsnä lapsilleni kuin haluaisin. Mieheni Reijo kärsii myös pitkistä vuoroistani ja on kertonut, että halailee usein iltaisin isoa sohvatyynyä ja kuvittelee sen olevan minä. Pukee tyynylle välillä jopa minun t-paitani, mutta mielestäni se menee jo liian pitkälle. Kerran Reijo oli käynyt "tyyny-Tarjan" kanssa Korson Baari Mustassa

Kädessä, ja he olivat kahdestaan tiiminä voittaneet tietokilpailun. Se tuntui pahalta, koska me olemme Reijon kanssa Tiimi ReTarD. Se tulee sanoista Reijo ja Tarja. D-kirjain lopussa on kunnianosoitus Dannyn musiikille.

Siksi varmaan ymmärrätte, että perheeni tarvitsee tätä mökkilomaa.

VAPAAMUOTOINEN PALAUTE UUDESTA HAKEMUSLOMAKKEESTA: Vaivalloinen hakemus. Miksi ei riitä, että merkitsen viikot, jolloin haluaisin mennä? Millä perusteella esimies-Erja ja muut isokenkäiset tekevät valinnat? Tämä on nöyryyttävää enkä tekisi tätä, jos minulla olisi oma mökki. Mutta kun ei ole. Kulhon suvulla oli, mutta se katosi vuosikymmeniä sitten ainoassa trombissa, joka niillä seuduin on koskaan nähty. Jäljelle ei jäänyt kuin huussi, joka oli niin täynnä, ettei se noussut edes kolmen miehen voimin. Huussi on vieläkin siellä, tosin siellä elää varmasti jokin metsäneläin tai ehkä koko suku. Olen katkera, joten kuten täälläpäin sanotaan: "Oikein Korso-rikkaita vuosia vaan heillekin."

Ystävällisin terveisin

Tarja Kulho

METSÄÄN MENI

ULA: Äiti, koska me lähdetään kotiin?

TARJA: Vastahan me tultiin tänne Räkärimarketin lomakylään. Varo noita kiviä kun kävelet. Isäsi kaatui tässä kerran ja loukkasi polvensa. Jouduimme ajamaan kahdeksan tuntia lähimpään terveyskeskukseen, joka olikin lakkautettu. Ei auttanut muu kuin pitää polvessa kylmää herne-maissi-paprikapussia. Onneksi turvotus laski, eikä loma mennyt pilalle. Herne-maissi-paprikat sen sijaan unohtuivat auton jalkatilaan ja mökiltä lähtiessä niissä oli niin paljon elämää, että pussi otti jalat alleen ja käveli itse metsään. Tapahtuneesta piti tulla dokumentti Korson paikallis-televisioon, mutta ohjaaja ja tuottaja riitaantuivat. Sinänsä erikoista, että he olivat sama henkilö, mutta sellaista se on kun taiteilijalla kuohahtelee.

ULA: Just. Tosin nuo jalat oli ihan hauska lisäys. Mutta minä en ole mökki-ihminen. Haluan kotiin.

TARJA: Kulta, kaikki ovat mökki-ihmisiä, se on meidän kaikkien alkukoti. Me olemme vain vaeltaneet metsistä paremman ruuan toivossa Korson betonierämaahan. Kun junarata rakennettiin, lapsia heitettiin ikkunasta ja siellä ne keskenään sikisivät. Näin saivat alkunsa Korso, Kerava ja Järvenpää.

ULA: Et sinä voi päättää mikä ihminen minä olen. Olen yhdeksänvuotias ja ymmärrän jotakuinkin ydinvoiman peruseriaatteen ja sen, että tuoretta leipää ei kannata haukata varomattomasti, ellei halua kuoren raapivan ikeniä helliksi. Kyllä maailma on epäreilu. Jos saisinkin olla täällä rauhassa, niin olisi ihan ok.

TARJA: Saat sinä olla rauhassa, ihan kohta. Kanna varovasti sitä kylmälaukkua ettei makkaranesteet valu. Siellä on yksi avattu paketti, kun tuli matkalla vähän nälkä. Ja siinä heti kannen alla on mökin avain. Lähin vara-avain löytyy Rökkärimarketin henkilöstötilasta, kun nämä ovat konsernin mökkejä. Että jos se siitä tippuu, niin nukutaan ulkona kirjaimellisesti tatti otsassa.

ULA: Hyvä vaan, jos olisi unohtunut. Pääsisin kotiin.

TARJA: No niin, täällä ollaan, tämä on meidän mökki. Mennään heti sisälle. Kas, ovi olikin auki. Kylmäkkö-Nadja! Mitä sinä täällä teet? Tämä on meidän mökki.

KYLMÄKKÖ-NADJA: Terse Tarja. Käy peremmälle.

TARJA: Tersemeno, tämä on meidän mökki.

LEO TOLSTOINEN: Tarja, rauhaa. Eikö me mahduta kaikki saman katon alle?

TARJA: Anteeksi, mitä hemmettiä?

ULA: Joo äiti, minä häivyn saman tien. En ole noiden kanssa täällä viikkoa.

TARJA: Sinä et mene minnekään! Nyt ulos täältä. Mikä teidän mökki on? Tämä Villa Broilerisuikale on meidän.

KYLMÄKKÖ-NADJA: Sehän tässä on, kun meillä ei ole mökkiä. Ei mennyt hakemus läpi. Minä sanoin kyllä Leolle, että sitä ei kannata kirjoittaa riimukirjoituksella.

LEO TOLSTOINEN: Yllättävän moni ymmärtää sitä.

KYLMÄKKÖ-NADJA: Kokeiltiin, jos joku näistä olisi jäänyt kuitenkin tyhjäksi.

TARJA: Ei ainakaan tämä mökki.

KYLMÄKKÖ-NADJA: Eikö olisi mukavaa eellä viikko kimpassa?

TARJA: Ei, herranjumala! Lähtekää nyt ennen kuin Reijo tulee.

KYLMÄKKÖ-NADJA: Tarja, olisin kuvitellut, että sinä olet parempi ystävä.

TARJA: Kuule missä oli sinun ystävyytesi pari vuotta sitten, kun olit parhaimmassa mökissä ex-miehesi kanssa ja huomauttelit jatkuvasti sauna- ja grillivuoroista? Etkä ottanut meitä edes raesateen jälkeen teidän mökkiin lämmittelemään, kun teillä oli romanttinen hetki. Ne oli nyrkin kokoisia rakeita, ja yksi osui Reijoa päähän jolloin häneltä lähti taju. Minä kiskoin häntä crocseista perässäni, mutta sinä suljit oven kun ex-miehesi halusi rasvata selkäsi.

LEO TOLSTOINEN: Nadja, sinähän sanoit, että teillä ei ole ollut exäsi kanssa intiimiä kanssakäymistä viiteen vuoteen?

KYLMÄKKÖ-NADJA: Lähdetään, Leo. Tämä menee riite-lyksi.

TARJA: Terseisiä kaupunkiin.

KYLMÄKKÖ-NADJA: Me jäämme tänne kuule telттаilemaan. Sitä oikeutta ei kukaan meiltä vie!

LEO TOLSTOINEN: Rasvasi selkäsi?

KYLMÄKKÖ-NADJA: Itikan puremien takia. Mennään.

OI, PYRY, SUA KAIPAAN!

Rakas poikani Pyry. Minun on pakko kertoa sinulle, mitä ajattelen tästä kaikesta. Tästä lomasta ja siitä, että sinä et ole täällä. Siksi teen sinulle sarjan videoita. Tämä on tällainen MeTube. Huomaatko, kuinka äitisi taitaa yhä myös nolot sanaleikit.

Tänä vuonna meillä on kaksi pientä makuuhuonetta, olohuone ja terassi. On mukavaa, kun ei ole sähköjä ja vesi pitää hakea järvestä. Vanhat hirret, hyvä mökin tuoksu, paljon hyviä muistoja. Seinällä ryijy, jonka pölystä Reijolla muurautuu silmät umpeen.

Tällä kertaa sinä et kuitenkaan ole täällä. Vain Reijo ja sisaresi Ula. Se särkee sydämeni.

Niihin kahteen muuhun mökkiin Villa Tuplabonukseen sekä Villa Kylmäkaappiin on tälle samalle lomaviikolle osunut lihaosaston Veijo miehensä Keijon kanssa sekä leipäosaston Irja miehensä Heikin ja lapsensa Viri-Tuulin kanssa.

Villa Tuplabonus oli siis se niin sanottu suite-mökki, jossa on sähköt, ilmoitustaulu, vaskikello ja iso jääkaappi.

Veijoa harmitti, etteivät he olleet saaneet sitä. Onneksi hänellä oli mukana aggregaatti ja iso taulutelevisio, koska

hän haluaa katsoa jalkapallon EM-kisoja muualta kuin älypuhelimien näytöltä. Siinä näkyy kuulemma lähinnä rasvaiset sormenjäljet, pari halkeamaa ja pikkuinen räkäklöntti.

Lisäksi täällä on kylmäkkö-Nadja uuden nuorikkomiehensä Leo Tolstoinen kanssa, mikä on vähän yllättävää ja sanalla sanoen, anteeksi kiroiluni, vittumaista, koska heillä ei ollut mökkioikeutta tälle viikolle. Nadja sanoi, että he aikovat teltailla, kun eivät päässeet meidän mökkiimme. Mikä minä olen aikuisille ihmisille sanomaan, että he käyttäytyvät kuin omassa liassaan kylpevät pikkupossut eli tavallaan sympaattisesti mutta kuitenkin ällöttävästi. Oikeastaan en halua syyllistää pikkupossuja. Kotletteja syödessäni mietin niitä usein ja tekisi mieli tehdä kuten Leo Tolstoinen eli kieltäytyä kaikesta ruoasta, joka jättää varjon. Yritin tosin keran sanoa hänelle, että jättäähän punajuurikin varjon, mutta Leo ei kuullut kun keskittyi podcastiin, jossa kaksi julkkista puhui siitä, miten he ovat kokeneet ilmastonmuutoksen.

Reijo ilmoitti, että menee päiviksi Veijon ja Keijon mökkiin. Minä en sanonut mitään, mutta kuiskasin käsi-varressani olevalle paarmalle, että tuota miestä voit käydä puraisemassa. Paarma katsoi minua isoilla verkkosilmillään ja nyökkäsi. Luonnon ja ihmisen välinen yhteys on uskomaton.

Täällä on niin ihanaa. Paitsi se yhteinen huussi, sitä minun on vaikea kestää. En koskaan voi olla kurkkaamatta muiden jätöksiä ja sitten meinaankin oksentaa. En tiedä miksi katson sinne, ei pitäisi. Se kasa on kuin helvetillinen mämmi. Sitä ei Juha Mietokaan söisi.

Rakas Pyry. Sinä olet siellä Himoksella sen kaveriporukiasi kanssa. Tiedän, että olet riuhtaisemassa itsesi irti meistä,

rakkaasta perheestäsi, ja siksi päätin tehdä tämän videon. Ikään kuin testamentin. Jakaa tietoni sinulle.

Teen tämän ensimmäisen nauhoituksen täältä mökkimme makuuhuoneesta. Mökkien makuuhuoneet ovat minusta aina olleet outoja paikkoja, ne ovat aina täynnä hämähäkkejä ja patjat ovat nahkeat kuin kirjolohen nahka, kun siitä on putsannut sen liman pois. Lakanat ovat rumia ja huonosti kirjailtu tyyny haisee siltä, kuin se olisi hiiri-perheen kusilaari.

Onneksi olen aina nukkunut hyvin täällä, jopa paremmin kuin kaupungissa. Äitini kertoi, että olin jo lapsena hyvä nukkuja. Tosin niihin aikoihin, jos lapsi ei nukkunut, annettiin vahvaa yskänlääkettä. Olen miettinyt, että kun lapsilla ei nykyään tunnu olevan enää mielikuvitusystäviä kuten ennen, niin olisivatko nämä mielikuvitusystävät olleet yskänlääkkeistä aiheutuvia hallusinaatioita? Just saying, kuten nuoriso sanoo.

Sinulla ei Pyry koskaan ole ollut mielikuvitusystävää, mutta minulla oli. Hänen nimensä oli Katpa. Hän oli puoliksi pieni vaalea tyttö ja puoliksi kuha. Hän ei osannut puhua, mutta seurasi minua joka paikkaan, kun olin kuusi-vuotias. Katpalle oli pakko laittaa oma lautanen ruokapöytään, ja hänet piti ottaa mukaan jopa lomareissulle Italian Riminiin.

Viimeisen kerran näin Katpan parikymppisenä Vantaan Kaljakellunta-tapahtumassa. Livuimme pitkin Vantaanjokea ystävieni kanssa, kun minulle tuli tarve kuroutautua muoviveneen laidan yli. Näin Katpan kasvot vedessä. Hän sanoi minulle: ”Tarja. Terse. Sinä pärjää nyt ilman minua.” Ja sitten hän katosi evä vilkkuen.

Nyt menen katsomaan, missä Ula on. Terse.

VESCU CEELLÄ

TARJA: Terse. Mitä se tuollainen poikkeuksellisen urheilullinen, suoraan sanottuna komea mies tekee täällä Rökkärimarketin lomakylässä?

VESCU: Hei, minä olen tämän lomakeskuksen life coach Vescu.

TARJA: Vesku. Niin kuin Loiri?

VESCU: Joo paitsi ceellä. Vescu.

TARJA: Minä olen Rökkärimarketin kassavastaava Tarja ärrällä.

VESCU: Ärrällä? Millä muulla se voisi olla?

TARJA: Ihan millä vaan. Mielikuvitus on rajana. Nykyään lapsenkin voi nimetä vaikka Uuniperunaksi, jos siltä tuntuu. Pilkotko vielä puita vai onko kirves vapaa?

VESCU: Onpa virkistävää tavata ihminen, joka menee suoraan asian elikkä villakoiran ytimeen. Sitä me life coachit aina sanotaan, että puhukaa ihmiset. Puhukaa. Ja kuunnellakaa, ennen kaikkea kuunnellakaa. Ja vielä sen lisäksi kokekaa, ihmiset kokekaa.

TARJA: Miksi sanot kaiken kahteen kertaan?

VESCU: Jotta varmasti menee perille ja kuulostaa syväliemmältä. Ja hei, sellainenhan itse luontokin on, kaikki

toistuu ajasta aikaan. Sen takia tikka ei mieti eilistä eikä myyrä tulevaa.

TARJA: Eikä muurahainen sure käyttämätöntä kuntosalikorttia. Tarvitsetko pilkkeitä? Niitä jää muutenkin yli. Ja voisitko mennä vähän kauemmas, sillä muuten menee pilkkeet vahingossa silmäkulmaan?

VESCU: Mielelläni. Minä pidän teille kerran päivässä yhteistä ohjattua toimintaa. Esimerkiksi joogaa, hierontaa, keppijumppaa, taideterapiaa ja vaahtokarkkien paistamista nuotiolla. Samalla selvittelen työpaikkanne kipupisteitä.

TARJA: Selkäni on täynnä kipupisteitä, mutta en halua, että työkaverini hierovat minua.

VESCU: Siihen voi käyttää apuvälinettäkin. Täällä on paljon keppejä, joilla voi tökkiä. Silloin ei läheisyys lämmitä eikä virukset leviä.

TARJA: Niin mutta ketutus kyllä leviää. Miksi olet täällä? Ei täällä koskaan ennenkään mitään life coacheja ole ollut.

VESCU: Rökkärimarketin johtoryhmä on sitä mieltä, että keskinäistä yhteishenkeä tulisi kehittää. Kun kahvikassaan ei enää tule samaan tahtiin rahaa ja Doris-keksipaketteja on kadonnut taukotiloista. Ja joskus on jopa jätetty tyhjä paketti pöydälle ja työkenkiä siirrelty. Voiko keski-ikäistä pahemmin kiusata?

TARJA: Nyt en ymmärrä. Meillä on ihan hyvä yhteishenki.

VESCU: En minä osaa tarkemmin sanoa, mistä on kyse. Minä teen kuten pyydetään, mutta ymmärrän tunne-reaktiosi hyvin. Luonnossa eläin reagoi asioihin. Moni ei enää reagoi mihinkään ja se johtuu siitä, että meidän ajatuksemme ovat somessa.

TARJA: Vescu, voitko keskeyttää tuohon, kun en tajua enää mitään. Äläkä hämmenny, vaikka puhun näin suurempaan

kuin muut. Se on varmaan perua siitä, että olen ollut punkkari.

VESCU: Ihanko sellainen oikea punkkari? Tukka ylhäällä ja hakaneula poskessa?

TARJA: Kyllä. Oli kuule porkkanan värinen tukka ja irokeesi. Hakaneulaa en laittanut, koska en pidä kivusta.

VESCU: I feel you. Vaikka kipu tekee meistä vahvoja. Läsäolon hetki. Linnut tietävät sen ja ovat tässä hetkessä.

TARJA: Sinä olet omalla tavallasi viisas, mutta myös hiukan yksioikoinen. Kävellään yhtä matkaa mökeille.

VESCU: Voin kertoa, että minäkin olen ollut punkkari. Ehkä en olekaan niin tylsä.

TARJA: Ihanko totta?

VESCU: Kyllä. Pidin hakaneulaakin. Katso, tuossa on jälki. Jos kosketat arpea, tunnet, kuinka kovaa sen tekeminen koski.

TARJA: Totta, röpönen on. Meinasitko koskaan saada turpaasi sen takia, että olit punkkari? Michille tapasi käydä niin, ainakin Korsossa.

VESCU: Yhden ainoan kerran. Oli jääkiekon maailmanmestaruuskisojen finaali ja Suomi hävisi.

TARJA: Kenelle?

VESCU: Ruotsille.

TARJA: Niinpä tietysti.

VESCU: Kävelin illalla kotiin, kun häviöstä suivaantunut humalainen nuori mies pysäytti minut kadulla.

TARJA: Aijaa.

VESCU: Huusi, että ”millainen maanpetturi pitää tällaisena iltana nahkatakkaa, johon on ommeltu Ruotsin lippu”.

TARJA: Oi voi. Kävikö käsiksi?

VESCU: Kävi. Kaatoi maahan ja yritti lyödä. Oli onneksi niin humalassa, että huitoi vain ilmaa.

TARJA: Kamalaa!

VESCU: Hän vain jatkoi huutamista, että miten ihmeessä voin kannattaa svedupettereitä. Olisi kuulemma pitänyt tajuta, että voi syyttää vain itseään jos tulee turpaan, kun pitää tuollaisia vaatteita. Ja että hakaneula korvassa ei ole nätti, vaan aiheuttaa nikkeliallergiaa. Ja että miten minä aion vanhana sitten sen hakaneulan kanssa elellä.

TARJA: Sanoitko, että siihen voi laittaa vaikka palvelutalon ruokalipukkeita roikkumaan? Niin minä tekisin, jos vanhana hakaneulaa korvassa pitäisin.

VESCU: Ei siinä tilanteessa tullut mieleen.

TARJA: Kävikö pahasti?

VESCU: Tilanne raukesi kun sanoin, että se ei ole Ruotsin vaan Jamaikan lippu. Olin ostanut takin käytettynä reggae-fanilta.

TARJA: Aijaa. Mitä hän sanoi?

VESCU: Että anteeksi kun hän lintsasi jonkin verran peruskoulussa, niin ei ole kaikki liput hallussa.

TARJA: Annoitko anteeksi?

VESCU: Totta kai. Vahinkoja sattuu. No Svea-mamma, no cry. Jos ei anna anteeksi niin se alkaa syödä sisältä. Anteeksi-anto on suurinta voimaa, mitä meissä on.

TARJA: Koska sinun ensimmäinen viriketuntisi on?

VESCU: Huomenna kello 14. Tuletko?

TARJA: Aivan varmasti, jotta tajuaisin, mitä ihmettä oikein puhut.

VESCU: Sinä vaikutat naiselta, joka kyllä ymmärtää nämä jutut. Muista, että olen täällä sinua varten ja aina voi tulla juttelemaan.

TARJA: Mitä? En ymmärtänyt.

VESCU: Että voit tulla aina.

TARJA: Vitsi vitsi.

SADESUOJIA JA TAPATURMIA

KYLMÄKKÖ-NADJA: Tarja, hei. Näytät mietteliäältä.

TARJA: Ei se ole mietteliäisyyttä vaan puhdasta vihaa siitä, että toiset eivät noudata yhteisiä sääntöjä ja hyväksy sitä, että mökkiarpa ei osunut kohdalle. Jos haluat helpottaa tilannetta, niin auta kantamaan saunalle vettä. Minulla on ranteessa orastava jännetuppitulehdus.

KYLMÄKKÖ-NADJA: Voi voi kiukkupyyllyä. Koeta päästä yli jo. Ja voi ei jännetuppitulehdukseesi!

TARJA: No ei minulla oikeasti sellaista ole. Haluan vain, että sinä annat vedet. Jännetuppitulehdus katosi Korsosta samaan aikaan kuin ne Aku Ankan taskukirjan kokoiset elektroniikkapelit 90-luvun kuluessa. En tiedä onko sillä suoraa yhteyttä asiaan.

KYLMÄKKÖ-NADJA: Totta kai autan. Onko teillä hyvä mökki? Kivalta vaikutti kun kävin kääntymässä.

TARJA: On kelpo mökki. Ei tuoksu ummehtuneelta.

KYLMÄKKÖ-NADJA: Teltassa ei haise home. Hemmetti että inhoan tätä, kun ämpäristä loiskuu harmaille collegehousuille. Ihan kuin olisi kuset housussa. Vaikutat miette-liäältä?

TARJA: Mietin tässä, että on niin hienoa kun ihminen tietää mistä puhuu. Törmäsin siihen Vescuun.

KYLMÄKKÖ-NADJA: Johtoportaan palkkaama life coach. En tiedä jaksanko sellaista toimintaa lomalla.

TARJA: Ei teillä ehkä telttailijoina ole siihen oikeuttakaan. Minua jäi kiinnostamaan kyllä.

KYLMÄKKÖ-NADJA: Vuotaako tämä ämpäri?

TARJA: Ei.

KYLMÄKKÖ-NADJA: Jaa-a. Mistähän nämä läikät sitten ovat housuihini tulleet?

TARJA: Läikkiä tulee läikkiä menee, mutta kuten Korsossa sanotaan: Jos läikkä kuivuu, sitä ei ollut. Pätee etenkin perusteellisena baari-iltana, kun vessajono on liian pitkä.

KYLMÄKKÖ-NADJA: Niin, sitä Vescuako tarkoitat, että tietää mistä puhuu?

TARJA: Sitä ja muita jotka tietävät. Mikään ei ole parempaa musiikkia korville kuin se, että joku kertoo asioista joista tietää. En ole koskaan kertonut tätä kenellekään, mutta joskus menen elektroniikkaliikkeeseen, vaikka en tarvitse mitään.

KYLMÄKKÖ-NADJA: Siis sellaiseen, missä myydään vaikka kodinkoneita?

TARJA: Juu. Minä menen sinne ja sitten kysyn mitä mieleeni tulee. Esimerkiksi, että millainen on hyvä mikroaaltouuni.

KYLMÄKKÖ-NADJA: Miksi?

TARJA: Sitten vain kuuntelen. Nautin siitä, että joku tietää asioista ja kertoo yksityiskohtaisesti. Kaikki tekniset ominaisuudet. Käyttäisikö myyjä itse sellaista laitetta? Millaisille ihmisille vehje sopii ja miksi se kannattaisi hankkia?

KYLMÄKKÖ-NADJA: Etkä siis aio ostaa? Menet vain sinne ja kyselet?

TARJA: En todellakaan aio. Urheilukauppa on toinen paikka, missä tätä turhaa kyselemistä harrastan.

KYLMÄKKÖ-NADJA: Mitä sinä siellä kysyt? Onko pata muuten kohta jo täynnä?

TARJA: Pari ämpärillistä vielä. No esimerkiksi, että mitä teknisiä eroja on erilaisilla lenkkitosuilla ja olenko minä Korson lättäjalkaisin nainen.

KYLMÄKKÖ-NADJA: No oletko?

TARJA: En. Hyvärisen Tainalla on niin lätät, että luultiin syntyessä ankaksi. Taaperona Taina läpsytteli ympäriinsä suu äitinsä oranssissa huulipunassa etsien lampea, josta peilailla itseään. Hänen mukaansa on nimetty Korson Ankkapuisto. Mutta minä nautin kun myyjät vastaavat. Joskus laitan ihan silmät kiinni.

KYLMÄKKÖ-NADJA: Onko tuo vähän myyjien kiusaamista?

TARJA: Miten niin?

KYLMÄKKÖ-NADJA: Sinä käytät myyjien aikaa tuollaiseen, ja siellä voisi olla maksava asiakas, joka tarvitsee apua.

TARJA: Ei siellä koskaan ketään ole. Sitten sanon vain, että no kiitos ja katselen hetken. Sitten hän voi keskittyä muihin.

KYLMÄKKÖ-NADJA: Minusta tuo on arveluttavaa.

TARJA: Sekin on, että tulitte tänne nuorikkosi Leo Tolstojen kanssa teltailemaan, vaikka tämä on mökkikylä, jonka vuorot on jaettu kauan sitten.

KYLMÄKKÖ-NADJA: Älä jaksaa.

TARJA: Pata alkaa olla täynnä. Onko tilanne samanlainen sen sinun nuorikkosi kanssa?

KYLMÄKKÖ-NADJA: Miten niin?

TARJA: Joku teidän kemioissa oli kun nähtiin.

KYLMÄKKÖ-NADJA: Oletpa tarkkanäköinen. Joskus risoo, kun Leo ei halua sitoutua. Tai on luvannut, että ei ole muiden kanssa, mutta haluaa elää vapaana kaikesta. Myös töistä.

TARJA: Mistä hän saa rahaa?

KYLMÄKKÖ-NADJA: Hän on perinyt vanhempansa. Heillä oli aikoinaan öljy-yhtiö Korson Mustaa Kultaa oy.

TARJA: Rikas poika.

KYLMÄKKÖ-NADJA: On. Voidaan varmaan Leon kanssa tulla saunomaan?

TARJA: Teillä ei ole sauna-oikeutta, joten sovitaan, että minä en kuullut tuota.

KYLMÄKKÖ-NADJA: Tarja, minä en ole koskaan kertonut kenellekään, että jäit kerran krapulan takia töistä. Työnsit kuivaa spagettia sieraimiisi, ja se sai sinut aivastelemaan. Äänesi muuttui flunssaiseksi.

TARJA: Haista paska.

KYLMÄKKÖ-NADJA: Niin minäkin sinua. Mitä tuolla sytykepuiden välissä oikein on? Paljon tekstiä ja muutama outo piirros sivun reunassa. Onko se päiväkirjan sivu?

TARJA: Tuo muistuttaa sen suurimman mökin vieraskirjan sivuja. Minä otan sen mukaani, jos joltakin on hukkunut. Lukaisen tuossa matkalla, jos siitä selviää kenen tämä on.

TERSE.

Mitä olisi kesä ilman mökkiä ja mökki ilman paarmoja, ulkokuussin tyhjentämistä, kylään tuppavia sukulaisia ja grilliin väsähtäneitä makkaroita?

Kun Korson Rökkärimarketissa kassanhoitajana työskentelevä Tarja Kulho lähtee kesänviettoon, on jalassa loma-crocsit ja kohteena oman konsernin mökkikylä. Kukapa ei haluaisi viettää kesälomaansa rakkaiden kollegojen seurassa? Siispä: lomille lompsis.

© Nummi Nummelin / Nelonen

PAULA NORONEN on humoristi, käsikirjoittaja ja kirjailija. Kirjailijana hänet tunnetaan suosituista **Supermarsu-** ja **Yökoulu-**sarjoista. Norosen ensimmäinen aikuisille suunnattu teos **Tarja Kulho - Rökkärimarketin kassa** hurmasi tuhannet lukijat riemastuttavalla huumorillaan.

www.tammi.fi

84.2

ISBN 978-952-04-2533-3